

РЕШЕНИЕ

№ 42983

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7099** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. А. В., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-1298201 от 27.05.2025.2025 г., издадена от младши автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" (ПП) в П., за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС –товарен автомобил Рено Мастер с ДК [рег.номер на МПС], на собственик чието МПС е управлявано от лице, което е неспособен водач.

Жалбоподателката излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди, че автомобилът е бил откраднат, тя не познава водача, който го е управлявал и никога не е предоставяла неговото управление на неспособно лице. Изтъква и допуснати процесуални нарушения. Претендира присъждане на разноски, по приложен списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки по същество на спора.

Административен съд – София-град, III отделение, 62 състав, след като обсъди доводите и възраженията на страните, и провери оспорения акт с оглед на правомощията си по чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.05.2025 г. срещу Г. Б. Д. е съставен Акт за установяване на административно нарушение

(АУАН) с № 3537358 за това, че на посочената дата, около 07.50ч.същият е управлявал товарен автомобил Рено Мастер с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. А. В., по път III-813 С.-П., километър 61, с посока на движение към [населено място], при което е самокатастрофирал, след като не е съобразил скоростта, управлявал с концентрация на алкохол в кръвта си 1,37 промила, установено с техническо средство по надлежния ред и без да притежава свидетелство за правоуправление на МПС.

С оглед съставения АУАН, считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, ответникът е издал процесната заповед срещу собственика на автомобила М. А. В. № GRAM-1298201 от 27.05.2025г., за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС –товарен автомобил Рено Мастер с ДК [рег.номер на МПС] , на собственик чието МПС е управлявано от лице, което е неправооспособен водач.

На основание чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП са отнети 2 бр. регистрационни табели и и СРМПС. Заповедта е връчена на 27.05.2025 г.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя е представено Удостоверение от ОД на МВР П. за образувано наказателно производство №25/2025г., за това че на 27.05.2025г. лице е управлявало МПС –товарен автомобил Рено Мастер с ДК [рег.номер на МПС] след употреба на алкохол-престъпление по чл. 343б ал.1 от НК и затова, че на същата дата е намерен противозаконно отнето МПС –товарен автомобил Рено Мастер с ДК [рег.номер на МПС] , отнет на 27.05.2025г. от [населено място], собственост на М. А. В., без нейно съгласие с намерение да го ползва, като е последвала повреда и деянието е извършено в пияно състояние- престъпление по чл. 346 ал.2 т. 1 и т.2 вр. чл. 346 ал.1 от НК

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са приложени доказателства за материална компетентност на издателя на оспорената заповед. Спор по тези обстоятелства не се формира.

Съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от материално и персонално компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. В проверявания акт са изложени фактическите и правни основания за упражняване на компетентността.

Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, изисква лицето, собственик на МПС да е допуснал управлението на същото на лице, което без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством представеното Удостоверение за образуване на наказателно

производство за противозаконно отнет автомобил.

Вярно е, че законът не изисква доказване на субективен елемент –вина или конкретни конклюдентни действия на собственика на автомобила, но при наличие на престъпно поведение, извършено от неизвестно за собственика лице, против волята му и засягащо правото му на собственост, то извършването му не може да не се вземе предвид. Под формулировката „както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства“ ЗДвП има предвид неуказването на достатъчен контрол върху собствеността, респ. невзимането на ефективни мерки за това автомобилът да не попадне в ръцете на неправопособен водач, но не и хипотезата на извършено престъпление от общ характер, което при всички случаи е извън волята на собственика и възможността му да го предотврати.

С оглед разпределението на доказателствената тежест и представените от жалбоподателя доказателства, не се установява същият да има съпричастност – пряка или непряка, към поведението на водача на отнетия автомобил.

Съдът намира, че така посоченото фактическо основание за издаване на ЗППАМ, не отговаря на действителното фактическо положение.

При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т. 2а, буква "а" от ЗДвП административният орган е задължен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В конкретния случай фактическото основание, послужило за прилагането на процесната ПАМ спрямо жалбоподателя е оборено, поради което оспорената заповед се явява постановена в нарушение на материалния закон.

Не са налице и предпоставки за реализиране на превантивен, преустановителен или възстановителен ефект, по отношение на нейният адресат. По изложените съображения обжалваната заповед следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски в общ размер от 1010 лв., които представляват заплатена държавна такса от 10 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., платени изцяло в брой, видно от представения договор за правна защита и съдействие (л. 7). Възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно, предвид хипотезата чл. 8 т.3 от Наредбата за възнаграждения за адвокатската работа, предвиждаща минималният адвокатски хонорара да е в размер на 750 лв, а платеният по делото незначително го превишава.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1298201 от 27.05.2025.2025 г., издадена от младши автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" (ПП) в П..

ОСЪЖДА ОД на МВР П. да заплати на М. А. В., сумата в размер на 1010 (хиляда и десет) лв. разноски по делото.

На основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата решението е окончателно.

Съдия:

